

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΠΡΟΚΑΙΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΝΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτήσιον Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτήσιον » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτήσιον » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Β'.

(συνέχεια· εἶδε φύλλον 435).

Ἡ διοίκησις τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων ἀνατίθεται εἰς τὰ ἀρμόδια Ἑκκλησιαστικά Συμβούλια, ὧν προεδρεύει διαρκῶς ὁ κ. Δήμαρχος. Τοιαύτη περίπου διάταξις ἐν τῷ Δημοτικῷ Νόμῳ ἐκατόνισε τὰ σωματεῖα τὰ προωρισμένα διὰ τὴν διοίκησιν τῶν Ἑκκλησιῶν. Ἐπειδὴ δὲ τὰ καθήκοντα αὐτῶν εἶναι διαχειριστικὰ τῶν ἐκ τῶν Ναῶν προσχομένων προσόδων, διὰ ταῦτα ὁ αὐτὸς νόμος ἐπέβλεπεν εἰς τὰ Ἑκκλησιαστικά Συμβούλια ταῦτα νὰ συντάττωσι κατ' ἔτος εἰδικούς προϋπολογισμούς, οἵτινες νὰ περιλαμβάνωνται ἐν τοῖς γενικοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν Δήμων. Δημοτικῆς δὲ περιουσίας οὗτης τῆς περιουσίας τῶν Ναῶν, ὁ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμος ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ ἐπὶ τῆς διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων. Κατὰ τοῦτον δὲ τὸν νόμον δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τὰ Ἑκκλησιαστικά Συμβούλια νὰ ἐνεργῶσι δαπάνας μὴ προβλεπομένας ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς αὐτῶν, ὅταν αὗται ὑπερβαίνωσι τὰς 100 δραχμάς, ὑποκείμενα ἄλλως εἰς τὰς συνεπείας τῶν Νόμων.

Ἦδη ἐρωτῶμεν τὸν κ. Πρόεδρον τῶν Ἑκκλησιαστικῶν καθιδρυμάτων τῆς πόλεώς μας, ὅστις εἶναι ὁ κ. Δήμαρχος, ἐπέμεινέ ποτε νὰ τῷ προσαγάγωσι τὰ Ἑκκλησιαστικά Συμβούλια ταῦτα τοὺς προϋπολογισμούς των, ἢ τοῦλάχιστον ὑπέδειξεν αὐτοῖς νὰ τηρήσωσι τὴν Ἑκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν καὶ τάξιν, ἣν ἐφῆρμωσαν καὶ ἐτήρουν ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, οἱ κ. κ. Μ. Πισσίας, Ν. Σταθόπουλος (δημοτικοὶ σύμβουλοι ἤδη) καὶ ὁ Α. Βοηκλής; Ἀλλ' ἔδωκε τοῦλάχιστον προσοχὴν περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων σήμερον τὰ Ἑκκλησιαστικά Συμβούλια τῶν Ναῶν, ὧν τινὰ οὐδεμιὰς ἀπολαύουσιν ὑπολήψεως, καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσφημίζονται ὡς ἄνθρωποι κακῆς πίστεως;

Τινὰ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν τούτων συμβουλίων

εἰς τόσῃν αὐθάδειαν καὶ τόλμῃν κατήχησαν, ὥστε καταφρονοῦσιν οὐ μόνον τὰς προφορικὰς ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπισήμους διαταγὰς τοῦ κ. Δημάρχου; Πισπράττουσι καὶ δαπανῶσιν ἀνεξέλεγκτως, τὰς δὲ περιουσίας τῶν ναῶν, αἵτινες εἶναι περιουσία τοῦ Δήμου, διαθέτουσιν ὑπὲρ προσώπων, οὓς καὶ διορίζουσιν ὑπαλλήλους ἐν τοῖς Ναοῖς, παραγνωρίζαντες τὴν θέσιν των καὶ καταφρονοῦντες τοῦ προέηρου αὐτῶν, τοῦ κ. Δημάρχου, εἰς ὃν κατὰ νόμον ἀνήκει ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παύσις τῶν ἐν τοῖς ναοῖς ὡς δημοτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ τὴν χαλάρωσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν, θεωρουμένων.

Πότε ἡ Δημαρχία διώρισεν ἓνα τῶν λογιστικῶν ὑπαλλήλων τῆς νὰ ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς των; Οὐδέποτε. Πότε ἀπήτησε νὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὸν λογιστικὸν Νόμον; Οὐδέποτε. Πότε ἀπήτησε νὰ συντάξωσι τοὺς προϋπολογισμούς καὶ ἀπολογισμούς των καὶ νὰ δικαιολογήσωσι τὰς πράξεις των; Ὁ κ. Δήμαρχος ὑπολαμβάνει ἄρα γε ἐαυτὸν ἀνευθυνον διὰ τὴν τοιαύτην ἐκλυσιν καὶ παραλυσίαν; Ἐάν τοιοῦτόν τι ὑποτίθῃσιν ἀπατάται. Ἀς μάθῃ ὅτι ἕκαστος δημότης, συνεισφέρων τὸν ὀβολόν του εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὸν ὠραίιστον τῶν Ἑκκλησιῶν, ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ λόγον διὰ τὴν ἀδιάκριτον ταύτην καὶ αὐθαίρετον διάθεσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἐπὶ πᾶσι δὲ αὕτῃ ἡ Ἑκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἀδιάφορον αἰ σὺγκεῖται ἐξ ἱερέων, θεωρουμένων ὥστε ὅτι ταπεινόν τι σχῆμα καὶ ἀξιοκαταφρόνητον περιβάλλονται, δύναται νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω, τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐπικαλουμένη πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ τιμωρίαν τῶν ἀναφανδὸν δικασιπιομένων ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν αὐθαιρεσιῶν καὶ καταχρήσεων, ὡς ἐναντίον τῶν κειμένων νόμων ἐπιχειροῦσιν ἐκκλησιαστικά τινα συμβούλια.

Δὲν θέλομεν νὰ προέλθωμεν εἰς λεπτομερείας καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ προκληθῶμεν εἰς τοιαύτας. Ἐάν ὅμως ἀπαιτηθῇ τοιοῦτόν τι παρ' ἡμῶν, ἐξ ἀπαντος θὰ ἐκτεθῶσι τότε ἀσχημίαι, αἵτινες καὶ τὴν διοικητικὴν καὶ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν θὰ ἀναγ-

κάσσει νὰ ἐπιληφθῶσι τῆς ἐπισήμου ἐρεύνης τῶν καταγρήσεων καὶ παρανομιῶν, καὶ νὰ διδάξωσιν ἅπαξ καὶ διὰ παντός τοὺς θρασεῖς τούτους διασπαθιστάς τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅτι δὲν διατελοῦμεν ἐν ἀναρχίᾳ καὶ ἀποσυνθέσει, ἀλλὰ τὰ πάντα παρ' ἡμῖν διέπουν νόμοι, οὓς δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ παραβαίνει ἀτιμωρητί.

Ὅλων ὁμῶς τούτων αἷτιος εἶναι ὁ κ. δημαρχος· διότι, τίς θέλει τὸ πιστεύσῃ ὅτι καὶ ἀχθοφόροι, μέθυσοι καὶ οἰνόφυλγες, κατὰ τὴν δημαρχίαν αὐτοῦ εἶναι διωρισμένοι ἐκκλησιαστικοὶ σύμβουλοι καὶ διαχειρισταὶ τῆς δημοτικῆς τῶν Ἐκκλησιῶν περιουσίας; Τίς θέλει πιστεύσῃ ὅτι ἐκδίδουσιν ἐπίσημα ἔγγραφα πρὸς τὰς ἀρχάς, ἀντιποιοῦμενοι οὕτω δικαιώματα ἀρχῆς, ἐνῶ οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ πρόσωπα τὸν δημάρχον ἀντιπροσωπεύοντα καὶ δι' αὐτοῦ μόνου, ὡς ἀρχῆς νομίμου, δυνάμενα νὰ ἀναφέρωνται ὅπου δεῖ; Τίς θέλει πιστεύσῃ ὅτι παύουσι καὶ διορίζουσιν ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, ἐνῶ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνήκει τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Δημάρχῳ; Τίς θέλει πιστεύσῃ ὅτι αὐξάνουσιν, ἐλαττοῦσι καὶ καθυστεροῦσι τοὺς μισθοὺς τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὑπηρετούντων, ἐνῶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν ὀρίζεται παρὰ τοῦ Δημάρχου, συνεννοουμένου μετὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καὶ τροποποιεῖται τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν συνεννοήσας; Τίς θέλει πιστεύσῃ ὅτι οἱ νεωκόροι ἐκτελοῦσιν οἰκιακὰς ὑπηρεσίας οὐ μόνον εἰς τοὺς οἴκους ἐνίων ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπιτρόπων τῶν ναῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν φίλων αὐτῶν; Τίς τέλος θέλει πιστεύσῃ ὅτι, ἀξιώσει μισαροῦ τινὸς καὶ ἀσεβεστάτου ἐκκλησιαστικοῦ συμβούλου ὁ Ἐπιτάφιος τῆς Ἐκκλησίας διήλθε κάτωθεν οἰκίας μεθ' ἧς συνδέουσιν αὐτὸν οὐχὶ εὐφημοὶ σχέσεις; Ἴδου ποῦ κατήντησαν αἱ Ἐκκλησίαι, αἱ περιουσίαι αὐτῶν, αἱ ἱεραὶ τελεταὶ καὶ τὰ πάντα, δημαρχοῦντος τοῦ κ. Βαφιαδάκη, τοῦ διὰ τῆς ἀδιαφορίας του συμπράττοντος εἰς ὅλα ταῦτα. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐξεθέμεθα εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὅτι μᾶλλον φαῦλον ἢ ἄλλο τι δύναται νὰ ὀνομασθῇ λίαν δικαίως τὸ σύστημα τῆς δημοτικῆς διοικήσεως ἡμῶν, ἰδίως κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ὁ κ. Λέστος ἀπελύθη τῆς Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὥστε ἐπετελέσθη, κατὰ τὴν συνάδελφον «Πατρίδα», τὸ πρὸ πολλοῦ ἐπιζητηθὲν παρὰ τοῦ Δημάρχου ἡμῶν ἐκδικητικὸν μέτρον, κατὰ τοῦ γαμβροῦ τοῦ δημοτικοῦ Ἀστυνομικοῦ τούτου κ. Α. Μαρινάκη, μὴ προσχωρήσαντος ἐκουσίως εἰς τὰς χρηματικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Βαφιαδάκη. Ἦδη, ὅτε ὁ κ. Λέστος ἀπελύθη, καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ ἐκφράσωμεν τῇ Κυβερνήσει τὴν λύπην τῆς ἡμετέρας πόλεως διὰ τὴν ἔνδοσιν αὐτῆς εἰς ἀδίκους καὶ ἐκδικητικὰς κατὰ τοῦ κ. Λέστον ἀξιώσεις τοῦ κ. Βαφιαδάκη. Ὁ κ. Λέστος, ὡς ἄνθρωπος, πιθανὸν νὰ εἴχῃ καὶ τινὰς ἐλλείψεις, ὡς Ἀστυνομὸς ὁμῶς τῆς πόλεώς μας, ἀπεδείχθη σχετικῶς ὁ καλλίτερος καὶ δραστηριώτερος πάντων τῶν μετὰ τὸν κ. Κ. Κολιόπουλον διοικη-

σάντων τὴν Ἀστυνομίαν Ἑρμοπόλεως. Ἐὰν κατὰ τὴν διοίκειν αὐτοῦ συνέβησαν δυσάρεστα τινα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι καὶ κρίσιμώταται ἦσαν αἱ περιστάσεις. Ἐλίμωτε καὶ λιμώττει ἔτι ἐκ τῆς ἀεργίας ἡ ἐργατικὴ τάξις καθ' ὅλον τὸ παρελθόν καὶ τὸ ἐνεστώ· ἐτος, καὶ ὁμῶς οὐδεὶς πολίτης ἀπώλεσε τὸ ὥρολόγιον ἢ τὰ χρήματα, ἅτινα τυχὸν ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ, ἐν καιρῷ νυκτὸς ἐξω περιφερόμενος. Ἀλλ' ἀπὸ οὕτως ἔδοξε τῷ ἄρχοντι τοῦ Δήμου, ἡμεῖς θεωροῦντες νόμιμον δικαίωμά του το ἀπαιτεῖν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀστυνομικῶν τῷ εὐχόμεθα νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου τοῦ κ. Λέστον, ἀπὸ τὸν τοῦ κ. Μπουκλάκου διορισμὸν ἀπεδοκιμάσωμεν καὶ ἀποκρούεται ὑπ' ἀπάσης τῆς πόλεως καὶ διότι προείπον· ὅτι, ἡ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διοικήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν, καθ' ὃ ἀπάντων ἐπεμβαίνοντων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διοίκειν, ἡ δὲν ἀπαιτήσῃ ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοτελὴ διοίκειν δὲν θὰ τύχῃ αὐτῆς καὶ θὰ ἀπέλθῃ εὐθὺς δυσηρεστημένος κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου, ὡς ἐπεμβαίνοντος καὶ κατὰ τὰ ἐλάχιστα εἰς τὰ καθήκοντά του.

— Συνιστῶμεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφίμων καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ὀπωροπωλῶν νὰ ζυγίζωσι τὰ τρόφιμα διὰ ζυγοῦ (ζυγαριάς) καὶ οὐχὶ διὰ τῶν στατηροπλαστήγγων, δι' ὧν εὐκόλως κατὰ τὴν ζύγισιν ἀπατῶσι τοὺς ἀγοραστάς. Ἄς πωλῶσιν ἀκριβῶς ἀλλ' ἂς ζυγίζωσι σωστά.

— Ὁ περὶ ὀπλοφορίας νόμος ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ τῆς δυνατῆς ἀκριβείας. Πολλάκις χορηγοῦνται ἄδειαι εἰς καὶ δας ἀδεξίους περὶ τὸν χειρισμὸν τῶν ὄπλων, ἐξ ὧν ἐνδεχόμενον νὰ συμβῶσι δυστυχήματα. Ἄλλη δέ τις τάξις κυνηγῶν εἶναι, οἱ περιφερόμενοι κατ' ὁμάδας ἐν μόνον ὄπλῳ ἔχοντες, οὐχὶ πρὸς θέραν πτηνῶν ἀλλὰ πρὸς ἀρπαγὴν σκύων καὶ καταστροφὴν διαφόρων προϊόντων. Ἔργον τῆς Β. Νομαρχίας εἶναι ἵνα συνεννοουμένη μετὰ τοῦ κ. Νομαρχίου Κυκλάδων, τάζωσιν ἄνδρας τινὰς τῆς χωροφυλακῆς εἰς διάφορα μέρη τῶν ἐξοχῶν μέχρι τῆς 15 Ἰουλίου, τὸ μὲν ἵνα ἐρευνῶσιν ἂν οἱ θηρυταὶ πάντες συνεμαρτύωθησαν μετὰ τὸν νόμον, τὸ δὲ ἵνα ἐξετάζωσι τοὺς κυνηγετικούς σάκκους τῶν ὑπόπτων, ὄντας πολλάκις πλήρεις σκύων, ἢ ἄλλων προϊόντων. Διότι μέγιστον ἀδίκημα εἶναι τὸ νὰ μὴ ἀρεθῇται τις πληρὴν τὴν γαστέρα ἐν ᾧ χρόνῳ κυνηγῇ ἐκ ταύτων, ἀλλ' εἰς ἐπίμετρον τῆς ἀδικίας νὰ πληροῖ καὶ τὸν σάκκον του ἐξ αὐτῶν, καταστρέφων τοὺς κόπους τοῦ ἀτυχοῦς γεωργοῦ.

— Οἱ ἄνθρωποι ὑπερετιμῆθησαν ἀπὸ τοῦδε 8—8 1/2 δραχμὰς ὁ στατήρ. Ἐὰν ἐγκαίρως δὲν καταφθῶσιν πλοῖα, ἢ ὑπερτίμησις αὐτῶν προμηνύεται καταπληκτικὴ. Ὅταν τὰ δάτη καίωνται ἀκαίρως ὑπὸ κακούργου χειρὸς οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι ἀλλὰ καὶ ἡ ἑυλεία καὶ οὖν αὐτοῖς πλεῖστα ὅσα ἀγαθὰ συνεχλείπουσιν ἐκ τῆς χώρας πάντων ἐκείνων, ὅσοι κακοδαίμονοισιν, γινόμενοι αὐτοὶ αἷτιοι τῆς ἰδίας κακοδαμονίας.

— Πολλὴν ἐπιδείκνυνται θρασύτητα οἱ ἀμαξηλάται τῆς πόλεώς μας μετὰ ταχύτητος μανιώδους διελαύνοντες μεταξὺ τοῦ ἐν ταῖς ὁδοῖς πλήθους. Ἡ βία αὐτῶν εἶναι ἀκατανόητος, φαίνεται ὅτι οὐδόλως μέλει αὐτοῖς ἂν ἐκ τῆς μανίας αὐτῶν ταύτης προκύψωσι δυστυχήματα. Ἀτυχῶς μία μόνη ὁδός, ἡ τῆς Προσειδωνίας, εἶναι κατάλληλος πρὸς περίπατον, ἀφ' οὗ δὲ δι' αὐτῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ διελθῶσι καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι καὶ ἄλλα ὑποζύγια, οἱ ἀμαξηλάται ἀνάγκη νὰ διαταχθῶσι νὰ βραδυπορῶσι μεταξὺ τοῦ πλήθους.

— Φυλλάδιον ἀνθικώτατον, ἐπιγραφὴν φέρον ατὰ παρὰ πᾶσι τῶν κοριτσῶν περιάγεται πωλούμενον ὑπὸ τῶν παιδῶν κατὰ τὴν ἀγοράν. Ἡ δημοτικὴ ἡθικὴ ἐπιβάλλει, νο-

μιζομεν, τῇ δικαιοσύνῃ νὰ κατάρχη καὶ ἀπαγορεύῃ τὴν κυκλοφορίαν τοιούτων ἀνθηκίων ποιημάτων. Ἀλλὰ εἶναι πολὺ ἄργα πλέον! Ὁ ἔλεθρος ὁ ἠθικός μᾶς κατέκλισε.

— Δύο ἀτυχήματα συνέβησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐν ταῖς ἐξοχαῖς. Τούτων τὸ ἓν συνέβη τῷ συμπολίτῃ ἡμῶν κ. Α. Βλασιῷ, Σχολάρχῃ Σύρου, ἀπὸ χθαμαλοῦ λίθου, ἐν ᾧ ἴστατο ἓνα ἀποκόψῃ σῆκον, πεσόντος καὶ καταβράσαντος τὸ ὅσπουν τῆς δεξιᾶς κνήμης· τὸ δὲ εἰς τὸν ἱερὸν κ. Μ. Μιλαίτην, ἐξ ἐλαφροῦ ὀλισθήματος κατὰ τὴν ὁδὸν Προεδριανῆς ἐξαβρώσαντος τὸν πόδα. Δι' ἀμφοτέρους τοὺς παθόντας κατελυπήθη ἡ ἡμετέρα κοινωνία, πολλοὶ δὲ φίλοι ἐπισκέπονται αὐτοὺς παραμυθούμενοι τούτους καὶ εὐχόμενοι ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ θεραπείαν.

— Καὶ ἑτέρα συνάδελφος ἀφανὴς· εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ὀρίζοντα τῆς πόλεώς μας ἀνεφάνη, ἐκδότης τῆς ὁποῖας φέρεται ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ε. Ζαηῆς. Χαιρετίζοντες τὴν ἐμφάνισιν τῆς νέας συνάδελφου, καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς ἐπιδοκιμάζοντες, εὐχόμεθα αὐτῇ μακρὸν καὶ εὐδόκιμον ἐν παντί σταδίον.

— Νέα ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις κωμικὴ ἐφημερίς τὰ «Ἀ-ἔδρα»· ὁ πρῶτος αὐτῆς ἀριθμὸς, γεγραμμένος μετὰ χάριτος καὶ εὐφυΐας εὐχρέστηεν. Εἰς τὴν νέαν συνάδελφον εὐχόμεθα βίαν μακρὴν καὶ εὐδαίμονα.

— Χθεσινὸν τηλεγράφημα ἀφικθὲν εἰς τὴν πόλιν μας ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλει ὅτι· «Ὁ Ἀχρόνος» λέγει ὅτι ἡ Ἑλλάς δικαιούται πληρέστατα ν' ἀπαίτησιν τὴν ἐπέκτασιν τῶν ὁρίων συμφώνως τῷ Συνεδρίῳ. Ἡ Ἀγγλία ἀποτυχάνουσα εἰς τοῦτο ἔσεται ἀξία βαρυτάτης μομφῆς. — Ἐπῆλθε πλήρης συνεννόησις μετὰ τὴν Τουρκίαν καὶ Αὐστρίαν ἀφ' ὃ Ἀνδρέας καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας ἠνέθησαν τὴν ἀναστολήν τῆς προσόδου τῶν αὐστριακῶν εἰς Βοσνίαν. — Ὑπεψήφιος τοῦ θρόνου τῆς Βουλγαρίας θεωρεῖται ὁ Γεώργιος Βιδεσκος.»

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν».

Ὁ κ. Ἀνδρ. Αὐγερινός, περιηγηθεὶς κατ' αὐτὰς πολλὰ μέρη τῆς Γαλλίας καὶ προχθὲς εἰς Ἀθήνας ἐπανελθὼν, διηγεῖται ὅτι μέγαν καὶ ζωηρότατον εἶδεν ἐν Γαλλίᾳ φιλελληνισμόν. Οἱ ἄνθρωποι πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας λαλοῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, φρονούντες καὶ διατεινόμενοι, ὅτι ἡ κυβέρνησις αὐτῶν πρέπει δι' ὅλων τῶν μέσων νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν τοῦ 13 πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Βερολίνῳ συνεδρίου. Ὅπου δὲ καὶ ἂν σταθῇ τις ἐν Παρίσις, εἶπεν καὶ ἂν διαβῇ, μεθ' ὅποιουδήποτε καὶ ἂν λαλήσῃ, πάντοτε ὁ λόγος εἰς τὰ περὶ Ἑλλάδος στρέφεται. Τὸ ζήτημα τὸ ἐλληνικὸν οἱ Γάλλοι θεωροῦσιν ὡς ἴδιον καὶ ὡς περὶ τοιούτου ὁμιλοῦσι μετὰ πλείπτου ἐνδιαφέροντος. Πρωταγωνιστεῖ δὲ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ φιλελληνισμοῦ ὁ κ. Γαμβέττας. Ἡ Ἑλλάς θὰ διατηρήσῃ ἑσᾶς ἀκμάειν καὶ ἄσβεστον τὸ αἶσθημα τῆς ἐγνώμοσύνης πρὸς τὸ ἔθνος τῶν Γάλλων.

— «Καθ' ἃ ἐπιστέλλουσιν ἐκ Θεσσαλίας οἱ αὐτόθι ὀθωμανοὶ ἐγκάτοικοι συνελθόντες ἀπεφάσισαν νὰ μὴ μεταναστεύσωσιν ἐκ τῆς χώρας, ἀλλὰ νὰ διαμεῖνωσιν ὑπὸ τῆς βασιλείας Γεωργίου. Τρεῖς μόνον ἐκ τῶν προκρίτων διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς κοινῆς ἀποφάσεως καὶ ἀπῆλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν· εἶναι δὲ οἱ ἀκόλουθοι· ὁ Χατζὴ Ἀμδῆ ἐφέντης, ὁ Νιμετίμπης Ὀλάμπης καὶ ὁ Ἀδδουράμάν ἐφέντης.

— «Τὸ συμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας ἀνέδειξεν ὁμοφώνως ἐπίτιμον αὐτῆς πρόεδρον τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν τῆς Γαλλίας κ. Βαδινκτώνα διὰ τὴν ἐξοχὸν ἐπιστήμην καὶ ἀρετὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοίαν. Ὡς γνωστὸν, ὁ διακεκριμένος γάλλος ὑπουργὸς εἶναι ἀρχαιολόγος ἐκ τῶν δοκιμωτέρων, ἐκδύς μάλιστα καὶ τόμον αρχαίων ἐπιγραφῶν.

— Ἐκ Σπρωχωρίου ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι «Εὐδοίαν» τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα:

«Σπρωχ. ὡ. ρ. ὡ. ρ. 23 ἰουλίου. Δικασταὶ στρατιῶται τοῦρκοι ἐκένωσαν Μπασιέκη Καλύβαν, (ἐν Πηλῳ) ἑτέροι ὀκτακῶσοι ἐκένωσαν Μακρινίτζαν κατελθόντες Βῶλον· ἐναπεμειναν Πήλιον ἐξήκοντα μόνον· ὑποτίθεται παρὸν λαθεῖν ἀποσκευαῖ· ἑτέρον τάγμα ἀνεχώρησεν ἐκ Βῶλου εἰς Βιτώλιαν.

— Βεβαιούται, γράφει ἡ «Ἔρα», ὅτι προχθὲς ἐκινετοῖσεν ἡ Ὑψηλὴ Πύλη εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας, Ῥωσσίας καὶ Αὐστρίας τὸ προαγγελθὲν ὑπομνημα ἐπὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος, ἀλλ' αὐταὶ εἰς ἀπάντησιν ἐνετείλαντο τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευταῖς αὐτῶν, ἵνα παρκαθήσωσιν εἰς τὴν Πύλιν, ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐκτελεσθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ὑπὸ τοῦ βερολινείου Συνεδρίου ἀποφασισθέντα περὶ διευθετήσεως τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, παραινέσωσι δὲ αὐτὴν, ἵνα προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων πρὶν ἢ ἀναγκασθῶσιν αἱ δυνάμεις νὰ ἐπιληρθῶσι τοῦ ζητήματος.

— Ἀνηγγέλθη, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα, τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ Τοτλέβεν ἐν περιχρυσίῃ συνδιαλέξαι αὐτοῦ πρὸς τὸν μέγαν βεζίρην τῷ ἀνηγγέλειν ὅτι ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς δὲν θ' ἀποσυρθῇ ἐκείθεν πρὸ τῆς πλήρους καὶ τελείας ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τῆς βερολινείου συνθήκης.

— Ἡ «Ἐρά» ἐν τῇ τελευταίᾳ ᾧ γράφει τὰ ἐπόμενα· «Κατὰ θετικὰς ἡμῶν πληροφορίας ἡ Πύλη ἐδέχτο το παρελθὸν σάββατον διακοίνωσιν ὁμοιόμορφον, ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῇ ἐκ μέρους τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλίων καὶ συμβουλέουσιν ὅπως ὑπακούσῃ εἰς τὰς εὐχὰς τῆς Ἑβρώπης ὡς πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα καὶ συμμορφουμένη πρὸς τὴν πείσκεισιν τῆς Ἑλλάδος διορίσῃ τοὺς ὀθωμανοὺς ἐπιτρόπους οἵτινες ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρόπων θέλουσι χαράξαι τὴν νέαν ὁροθετικὴν γραμμὴν, τὴν ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ὁρισθεῖσαν».

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν «Φάρον» τοῦ Βασπόρου τὰ ἐξῆς· «Βεβαιούται ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἐνδιδούσα εἰς τὰς ὑποπλείστων πρεσβευτῶν καὶ ἰδίως ὑπὸ τοῦ κ. Φουρνιέ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἐκπροκοθείας εὐχὰς, ἀνέπειλε τὴν ἀπστολήν τῆς σχετικῆς πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα διακοίνωσεως.

«Ἡ Ὑ. Πύλη θὰ προτομάσῃ καθ' ἑτέρως· πληροφορίας νέαν διακοίνωσιν ἧς ὁ χαρακτὴρ ἔσται συνδιαλλακτικώτερος καὶ ἧς ἡ σύνταξις ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Tahir, σύμβουλον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν.»

— Κατὰ τὴν «Παλιγγενεσίαν», τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης εἰσέρχεται εἰς νέαν πιθανὴν φάσιν. Ἡ Ἀγγλία ἀνελαβε τὴν μεσολαβήσιν μετὰ τῆς Πύλης καὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ πρὸς ἐξέυρεσιν πολιτεύματος ἀρμόζοντος τῇ χριστιανικῇ πλειοψηφίᾳ τῆς νήσου. Φαίνεται δὲ ὅτι πρὸς τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἐργάζονται ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λέγεται ὅτι πρόκειται περὶ ἐφαρμογῆς ἐν Κρήτῃ θεσμῶν ἀπαρραλλάκτων πρὸς τοὺς τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κρήτης τῇ ἐντολῇ τοῦ Λαυρέντου, ὁ ἐν Χανίοις ἀγγλὸς πρόξενος Σάνδουθ ἐκινετοῖσεν τὴν κριτικὴν συνελεύσει τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὅπως μεσολαβήσῃ πρὸς τὴν τουρκικὴν πρὸς ἐπίτευξιν νέου εἰσδου πολιτεύματος.

— Τὰ ἐν ταῖς διαφόροις περὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἡσέσι, ταῖς ὑπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ στρατοῦ κατεχομέναις, ἐπιδιακόμενα ἔργα πᾶν ἄλλο ἢ τὴν προσεχῇ ἀποχώρησιν τῶν Ῥώσων ὑποδεικνύουσιν. Οἱ μόνον τὰ ἔργα τοῦ καλλωπισμοῦ τῶν πόλεων αὐτῶν ἐξακολουθοῦσι πάντοτε ἀλλ' ἀπὸ

τινος χρόνου, οί στρατιῶται καταγίνονται νὰ ἐπιδιορθώσι καὶ εὐρύνωσιν ἐπὶ τινων σημείων τὰς ἀμαξήτους, εἰς κακὴν εὐρισκομένης κατὰστασιν ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐκστρατείας. Ἐν Σηλυμβρία, ἐνθα κατασκευαζοῦν ἐν σύνταγμα λοχιοφύρων τῆς φρουρᾶς μέλλουσι νὰ κατασκευάσωσι παραπήγματα διὰ τοὺς ἵππους. Ἐν Τσατάλτζι οἱ ῥώσοι στρατιῶται ἀνορύπτουσι τάφρους καὶ ἐγείρουσι προχώματα πρωρισμένα νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἰσχυρὰν ταύτην ἀμυντικὴν γραμμὴν.

Εἰς τοὺς ἐσωτῶντας περὶ τῆς ἀναπτυχθείσης νέας δραστηριότητος, οἱ ῥώσοι ἀξιωματικοὶ ἀπαντῶσι αὐτοῦτο γίνεσθαι πρὸς ἀπασχόλησιν τῶν στρατιωτῶν.

— Ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ ὁ ῥώσος στρατηγὸς Κόουφμαν ἡγούμενος πολυαριθμοῦ στρατοῦ προχωρεῖ πρὸς κατὰκτησιν τοῦ Βῆλκ κειμένου ἐν τοῖς μεθορίοις τοῦ Τουρκεστάν καὶ Λογανιστάν. Τὸ γεγὸς τοῦτο κατεβούρυσεν τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις παρὰ τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως.

— Ἡ μέλλουσα νὰ κατακτηθῇ ὑπὸ τῶν ῥώσων χώρα, εἶναι πολυτιμωτάτη ὑπὸ στρατηγικὴν ἑποψίαν. Ὑπάρχει δὲ ὑπόψια μὴ τυχόν τοῦτο γεῖναι ἀφορμὴ τοῦ ἐπικειμένου ἀγγλορωσικοῦ πολέμου.

— Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ῥωσικῆς ἐπιρρῆς ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀσίᾳ θεωροῦσιν αἱ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες ὡς φυσικὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν κατὰληψιν τῆς Κύπρου. Ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας, λέγουσιν, ἐπεζήτησε νὰ καταστῇ ὁ πληθυσμιαστὸς γείτων τῆς Ῥωσσίας κατὰ τὴν Μ. Ἀσίαν, εἶναι ἀπλούστατον ὅτι ἡ Ῥωσσία ἐπεθύμησε νὰ πλησιάζῃ εἰς ὁρίαν τῶν ἀγγλικῶν κατὰ τὰς Ἰνδίας κτήσεις.

— Αἱ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες ἐπιτίθενται σφοδρότατα κατὰ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ῥωσικὴ «Ἐφημερίς τῆς Πετροπόλεως» ἐπαναλαμβάνει τὴν γνωστὴν ῥῆσιν τῶν πανσλαβιστῶν ὅτι ἡ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁδὸς ἀγεί διὰ Βιέννης. Ἡ «φωνὴ» λέγει ὅτι ἡ συνθήκη εἶναι ἀναγκωχὴ μόνον, καθ' ὅσον ἡ Ῥωσσία δὲν ἀνέχεται νὰ ἀρῶσιν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ μὲν Τουρκίᾳ οἱ αὐστριακοί, ἐν Ἀσίᾳ δὲ οἱ ἄγγλοι. Ὁ «Νεὸς Χρόνος» προαγγέλλει συμμαχίαν Ῥωσσίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἐναντίον Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας. Ὁ «Ῥωσικὸς Κόσμος» λέγει ὅτι νῦν ἡ Ῥωσσία συναισθάνεται ὅπερ ἐπράξε σφάλμα, μὴ καταλαβοῦσα τὴν Κωνσταντινούπολιν. Πρὸς τὸν στρατηγὸν Τοτλιβεν ἀποδίδονται οἱ ἐξῆς λόγοι ἀμέχρι τοῦδε ἐπολεμήσαμεν ὑπὲρ τῶν Σλάβων, τώρα ὅμως θὰ πολεμήσωμεν ὑπὲρ τῶν Ῥώσων.

— Τηλεγράφημα ἐκ Ῥωσσίας ἀγγέλλει ὅτι ἐνέσκηψεν ἡ ἐπάρχης, χολέρα. Εἰς ἐξήκοντα ἀριθμοῦνται τὰ θύματα τῆς ἐπιδημίας ἐν Βορονέτς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν κατὰ τὴν αἰατρίδα τῶν Παρισίων.

— Κατὰ τοὺς «Κοιροὺς τῶν Ἰνδιῶν» ἡ Μανδαλάη, πρωτεύουσα τῆς Βιρμανίας, ἐγένετο παρὰκάλωμα τοῦ πυρός. Τὴν 3 Ἰουνίου 2,000 οἰκίων εἶχον καταστραφῇ ὑπὸ τῶν φλογῶν καὶ ἡ πυρκαϊὰ ἐξηκολούθει πάντοτε.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βερώνης ἀναφέρουσι τὸ ἐξῆς περίεργον γεγονός ὅπερ αὐτόπται μάρτυρες ἐπιβεβαιοῦσιν.

Ἐν τινι ἐξοχῇ εἰς τὰ πέριξ τῆς Βερώνης στρουθίον εἰσῆλθεν εἰς φωλεὰν χελιδόνος ἥτις μὴ ἀνεχθεῖσα τὴν καταπάτησιν ταύτην τῆς ιδιοκτησίας τῆς ἐπετέθη μετὰ μανίας κατὰ τοῦ ξένου· πάλιν αἵματρά συνήρθη μετὰ τῶν δύο πτηνῶν, ἀλλ' ὁ ἔχθρὸς ἐπ' αὐδεμιᾷ θυσίᾳ ἠνέοι νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ κατακτητὴν ἐδαφος. Ἡ χελιδὼν οἶονεῖ ὑποχωρήσασα ἐξῆλθεν, ἀπεμακρύνθη τῆς φωλεᾶς καὶ μετὰ τινα λεπτά ἐπανῆλθεν ἐπὶ κεφαλῇς ὀλοκλήρου τάγματος χελιδόνων, αἵτινες, πρῶγμα ἀληθῶς παράδοξον, φέρουσι ἐκάστη ἐπὶ τοῦ ῥάμφους ποσότητα χύματος, ἐπέπεσον κατὰ τῆς φωλεᾶς καὶ ἐπράξαν εἰς διάστημα ὀλίγων δευτερολέπτων τὴν ὀπὴν. Ὁ δυστυχὴς στρουθὸς ἐκτίσθη ζῶν.

— Λύκος μεγάλου μεγέθους ἀνερᾶν ἐσχάτως εἰς τοὺς δῆμους Tondou καὶ Mosnay τῆς ἐπαρχίας Indre τῆς Γαλλίας, ἐνοπείρας ἐν αὐτοῖς τὸν τρόμον· ἐπὶ ἀνθρώποις, τριᾶκοντα πρόβατα καὶ ἱκαναὶ αἰγες ἐδήχθησαν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βαρέως. Μεταξὺ τῶν θυμάτων ὑπάρχει καὶ δυστυχὴς τις γυνή, ἥτις ἐφύλαττε τὰς αἰγὰς τῆς φέρουσα τὸ τέκνον τῆς ἐπὶ τῶν γονατῶν. Τὸ θηρίον ἐφορμήσεν κατ' αὐτῆς, τῇ ἀφῆρπασε τὸ τέκνον· ἀλλ' ἡ μήτηρ τρέξασα κατόπιν αὐτοῦ κατώρθωσε διὰ τῶν κραυγῶν τῆς νὰ ἀφῆσῃ ὁ λύκος τὴν λείαν του· ἐπιπεσὼν ὅμως τότε αὐτὸς κατ' αὐτῆς, τῇ ἀπέσπασεν ὀλοκλήρον τὸν ἀριστερὸν μαστὸν ὡς καὶ τὴν κάτω σιαγόνα.

Μετὰ τοῦτο προσέβαλε θειστήν τινα, ὅστις ὅμως τυγὰν ἡρακλείου ῥώμης συνῆψε μετ' αὐτοῦ πάλιν πειρατῶδη ἐπὶ πέντε λεπτά τῆς ὥρας· ἐπὶ τέλους ὁ λύκος ἐξέφυγε τῶν χειρῶν τοῦ ἀρ' οὗ τῷ ἀφῆρσε τὸν ἀντίχειρα τῆς δεξιᾶς χειρὸς, τὸ ἕτερον τῶν ὠτων του καὶ σχεδὸν καὶ τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν του.

Τέλος νέος τις δεκαοκταέτης ἔσχε τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐτοιμότητα νὰ τὸν περιμείνῃ κατὰ τὴν ὁδὸν φαγμοῦ τινοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου τὸν ἐξώθησεν ἐπιτηδείως καὶ τὸν ἐκράτησεν ἕως οὗ ἤλθεν εἰς βοήθειάν του καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ· ἐνῶ δὲ ἀμφοτέρω ἐκράτουν αὐτόν, ἡ μήτηρ τῷ ἔσχε τὴν κεφαλὴν δι' ἀζίνης.

(Νεαὶ Ἰδέαι)

Ἀριθ. 144.

Τοιχοκόλλητον γραμμάτιον ἥτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἐλευθέριος Κανέλλος δηλοποιεῖ ὅτι Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 16,476 καὶ ἀπὸ πρώτης Φεβρουαρίου 1875 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου υποθηκοδανείου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Σταματίου Μ. Μπίστη γενομένου μετὰ τῆς δανειστρίας Σταματούλας συζύγου Μιχαὴλ Περιφανάκη κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ τῆς ὀφειλέτιδος Κυριακούλας Α. Μαρίνου σύζυγος Δημητρίου Ξωχάκη κατοικοῦ ἐπίσης Ἐρμουπόλεως δι' οὗ υποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ἡ ῥηθείσα ὀφειλέτις Κυριακούλα Α. Μαρίνου συζύγου Δημητρίου Ξωχάκη ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τῆς ῥηθείσης δανειστρίας Σταματούλας συζύγου Μιχαήλ (ἔπεται συνέχεια).

Ἀριθ. 146.

Τοιχοκόλλητον γραμμάτιον ἥτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἐλευθέριος Κανέλλος δηλοποιεῖ ὅτι Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18,753 καὶ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1876 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου υποθηκοδανείου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως Σταμ. Μ. Μπίστη γενομένου μετὰ τῆς δανειστρίας Παναγιώτης Χρ. Ζαμίτη κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ τοῦ ὀφειλέτου Δημητρίου Κ. Βουθάκη κατοικοῦ ἐπίσης, δι' οὗ υποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ῥηθὴς ὀφειλέτης ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ του δραχ. Β. Διακουμίου δακακοσίας ἐξήκοντα ἔξ καὶ εἰκοσι πέντε ἐκατοστά ἀριθ. 866 καὶ 25,00 πληρωτέας εἰς τὸν δανειστήν (ἔπεται συνέχεια).